

Nr 4

lipiec
2018

NASZA GMINA

BEZPŁATNY BIULETYN INFORMACYJNY GMINY JÓZEFÓW NAD WISŁĄ

Dwumiesięcznik

W numerze:

***Klub Sportowy Wisła Józefów –
60. lecie powstania***

***Nasza Mała Ojczyzna –
Idalin, Pelgrzymka***

Najlepsi z najlepszych

IDALIN

Wieś Idalin leży na terenach wchodzących w XIX w. w skład Dóbr Ziemskich Klucza Józefowskiego. 9/21 maja 1853 r. ówczesni ich właściciele małżonkowie Idalia z Niesiołowskich i Emilian Dolińscy zawarli umowę z pięćdziesięcioma kolonistami o wydierżawienie im ziemi na terenie lasu Kamionka. Po wykarczowaniu miała tam powstać kolonia, która otrzymała nazwę Idalin, pochodzącą z całą pewnością od imienia właścicielki dóbr. Pod datą 13/25 stycznia 1856 r. umieszczono kolejny zapis informujący o zawarciu kontraktu dzierżawy między wyżej wymienionymi właścicielami, a drugą grupą kolonistów, liczącą trzydzieści trzy osoby.

Oba dokumenty zostały w 1856 r. włączone do zbioru dokumentów Księgi Hipotecznej Dóbr Ziemskich Klucza Józefów nad Wisłą. W późniejszym czasie, zgodnie z notatką sporządzoną na marginesie spisu treści tego zbioru zostały przekazane do sądu, w związku z jakimś konfliktem między właścicielami dóbr a kolonistami i już nie wróciły na swoje miejsce. W tej sytuacji na szczęście należy uznać odszukanie odpisu drugiego z tych dokumentów w aktach Władysława Roszkowskiego rejenta Kancelarii Okręgu Kazimierskiego, w którego obecności podpisano ten dokument, określający bardzo precyzyjnie warunki dzierżawy i ustalający prawa i obowiązki obu układających się stron.

Kolonia miała powstać na „surowym korzeniu”, na terenie przeznaczonym do wykarczowania lasu Kamionka. Wielkość działki przypadającej każdemu z kolonistów określono na 12 morgi. Jednakże sześciu z nich otrzymało działki w podwójnej wielkości. W sumie wytyczono 40 działek dwunastomorgowych-39 dla kolonistów i jedną, usytuowaną w samym środku pozostałych, przeznaczoną na pastwisko, na którym prawo bezpłatnego wypasu bydła mieli wszyscy koloniści. myśl zawartej umowy ziemia pozostała własnością dziedziców, natomiast koloniści uzyskiwali prawo jej wieczystej dzierżawy. Wszystkie budynki mieszkalne i gospodarcze pozostawione na tej ziemi stanowiły własność kolonistów. Na nich spoczywał obowiązek wykarczowania lasu i przygotowania ziemi do uprawy, przy czym na dwunastomorgowej działce miały znaleźć miejsce także łąka i ogród. Domy mieszkalne i zabudowania gospodarcze miały być wznoszone przez kolonistów z drzewa pochodzącego z lasów dworskich. Jednakże usytuowanie poszczególnych zabudowań miało być zgodne z planem przygotowanym na zlecenie dziedziców. Czynsz dzierżawny został ustalony w wysokości czterech złotych polskich od morgi gruntu rocznie, co oznacza, że kolonista gospodarujący na dwunastomorgowej parceli miał obowiązek wnosze-

nia opłaty w wysokości czterdziestu ośmiu złotych polskich. Dodać należy, że koloniści zostali zwolnieni od opłaty czynszu na okres pierwszych sześciu lat, do 1 czerwca 1859 r. Umowa regulowała także sprawy przynależności sądowej i administracyjnej kolonistów, wyboru i kompetencji sołtysa.

Dwór zachował dla siebie prawo produkcji piwa i wódki, propinacji i polowań. Do praw kolonistów należały zbiórka drzewa w lesie w określonej ilości, łowienie ryb i wypasu bydła w lesie dworskim. Ostateczny termin objęcia gospodarstw w Idalinie ustalono na 7/19 marca 1855 r. Po tym terminie niezasiedlone działki przechodziły z powrotem na własność dziedziców. Właściciele dóbr zobowiązywali się nie osiedlać w Idalinie Żydów, ani też innych kolonistów. Można przypuszczać, że dokument podpisany 9/21 marca między pięćdziesięcioma kolonistami a Dolińskimi, był podobnej, a być może identycznej treści. Imiona i nazwiska tych kolonistów znane są z Księgi Hipotecznej Dóbr Józefowskich. Ich brzmienie pozwala przypuścić, że wszyscy byli pochodzenia polskiego i podobnie jak koloniści z grupy trzydziestotrzysobowej, pochodzili z pobliskiej okolicy. W sumie oba kontrakty podpisało osiemdziesięciu trzech kolonistów, którzy jak wynika z późniejszych danych, otrzymali łącznie sto działek po dwanaście morg, czyli razem tysiąc dwieście morg.

Warto dodać, że kontrakt dzierżawczy nie zezwalał na zmianę powierzchni parceli. Z wpisu dokonanego 21 sierpnia /2 września 1853 r. w Księdze Hipotecznej Dóbr Ziemskich Klucza Józefowskiego wynika, że kolonia Idalin, obok folwarku Chruślina, i wsi Chruślina weszła w skład posiadłości Chruślina, które wraz z posiadłościami Nieszawa i Kolczyn tworzyły dobra józefowskie. Pierwsze lata po podpisaniu kontraktów upływały kolonistom zapewne na wytężonej pracy, przy karczowaniu lasu i budowie obiektów mieszkalnych i gospodarczych. O normalnym funkcjonowaniu Idalina jako wsi, można mówić już w 1861 r., kiedy podwyższono wartość dóbr józefowskich, tłumacząc ten fakt między innymi powodem „...wysegregowania dwóch kolonii Wandalin i Idalin znakomity dochód przynoszących.”

Na pytanie jakie to były dochody odpowiada „Sprawdzenie czyli opisanie stanu dóbr...” z 1861 r. Otóż koloniści płacili z tytułu dzierżawy łącznie 4800 zł. pl. W Idalinie znajdował się młyn, stanowiący własność dziedziców, który przynosił 1000 zł pl. dochodu rocznie. Była tam także cegielnia, która obok produkcji na rzecz dworu, prowadziła sprzedaż cegły, przynosząca 1000 zł pl. dochodu rocznie. Taką samą kwotę rocznie otrzymywali dziedzice z tytułu dzierżawy browaru piwnego. Propinacja stanowiąca zgodnie z umową dzierżaw-

ną przywilej dworu, stała się źródłem dużych dochodów, szacowanych w 1861 r. na 22 622 zł pl.

W „sprawozdaniu...” podano, iż Idalin zamieszkały jest przez stu kolonistów posiadających tysiąc dwieście mórg ziemi. Nastąpił tutaj błąd identyfikujący ilość parceli z ilością kolonistów. Jak wcześniej napisano w kolonii zamieszkiwało osiemdziesięciu trzech dzierżawców, posiadających sto parceli. W następstwie ukazu uwłaszczeniowego z 19 lutego/2 marca 1864 r. kontrakt dzierżawczy podpisany w 1853 roku stracił ważność. Po pierwsze zmienił się status kolonistów, którzy zgodnie z nowymi przepisami stali się właścicielami dzierżawionej dotychczas ziemi. Po drugie koloniści zostali zwolnieni od jakichkolwiek bezpłatnych świadczeń na rzecz dworu. Natomiast zatrzymali niektóre przywileje, gwarantowane im uprzednio mocą kontraktu dzierżawczego: prawo bezpłatnego wypasu bydła w lasach dworskich i zbierania drzewa na opał z tych lasów.

Zapis z Księgi Hipotecznej regulujący na nowo stosunki między wsią a dworem pochodzi z 1867 r. i zawiera także informacje, że w Idalinie znajdują się 33 zagrody, z tego 2 po 6 mórg, 24 po 12 mórg i 7 po 24 morgi. Co się stało z pozostałymi pięćdziesięcioma kolonistami i ich zagrodami? Niestety kwerenda materiałów źródłowych nie przyniosła odpowiedzi na to pytanie. Można jedynie przypuszczać, że prawdopodobnie między 1861 r. a 1867 r. w część Idalina zamieszkałej przez pierwszą grupę kolonistów miał miejsce pożar, który zniszczył zabudowania. Zapewne po tym fakcie, koloniści przesiedlili się w inne miejsce. Inna ewentualność nie wchodzi chyba w rachubę, bowiem w każdym innym przypadku w Idalinie pozostali by koloniści albo ich gospodarstwa. Spis statystyczny z 1877 r. przynosi kilka informacji na temat Idalina i jego mieszkańców. W 33 gospodarstwach zamieszkiwały łącznie 193 osoby. W ich posiadaniu znajdowało się 517 mórg 72 pręty ziemi, a więc tyle ile otrzymali w efekcie wprowadzania w życie ustaleń ukazu o uwłaszczeniu. Każdy z trzydziestu trzech domów mieszkalnych zbudowany był z drewna i kryty słomą. We wsi znajdował się budynek jednoklasowej szkoły, z drewna, kryty słomą, która powstała w roku 1882. Przeprowadzony w dwadzieścia lat później (1897) Pierwszy Powszechny Spis Ludności liczbę mieszkańców Idalina określa na 323. Według danych zaczerpniętych ze Sprawozdanej Książki Ljublińskiej Gubernii z 1905 r. w Idalinie zamieszkiwało 316 osób w 44 budynkach mieszkalnych. We wsi w dalszym ciągu funkcjonowała szkoła początkowa. W czasie I wojny światowej Idalin w 1915 r. znalazł się w strefie przyfrontowej. W czasie działań wojennych zabudowa wsi została całkowicie zniszczona przez pożar. Z pierwszego przeprowadzonego w niepodległej Polsce spisu powszechnego (30 września 1821 r.) wynika, że w Idalinie

zamieszkiwało wówczas 408 osób, w tym 202 mężczyzn i 206 kobiet. We wsi znajdowało się 59 budynków mieszkalnych i 12 gospodarczych, wykorzystywanych także do celów mieszkalnych. Prawdopodobnie w 1921 r. jeszcze nie wszyscy mieszkańcy zdążyli odbudować swe budynki mieszkalne zniszczone w czasie pożaru wsi w 1015 r. W okresie międzywojennym wieś zamieszkiwali w zdecydowanej większości rolnicy, utrzymujący się w części z pracy na własnej roli oraz w części z pracy zarobkowej podejmowanej w pobliskich majątkach (przede wszystkim Mazanów).

W czasie okupacji tereny na styku dawnych powiatów puławskiego i kraśnickiego stały się widownią ożywionej działalności konspiracyjnej, w której czynnie brali udział także mieszkańcy Idalina. Jednakże wieś nie była terenem walk czy pacyfikacji, dzięki czemu uniknęła zniszczeń. W 1961 wieś została zelektryfikowana w dużej mierze dzięki społecznemu zaangażowaniu jej mieszkańców.

W roku 1944 sołtysiem wsi był Marek Karol, a od 1950 funkcję pełnił Kalinowski Stanisław. W 1954 roku została powołana Gromadzka Rada Idalin w skład której wchodzi: Idalin i Chruslan-ki Józefowskie. Gromadę włączono do nowo powołanego powiatu opolsko-lubelskiego z dniem 1 stycznia 1955 roku. Nie zachowały się żadne jej akta. W skład pierwszej kadencji GRN weszli: Żabicki Aleksander, Kalinowski Stanisław, Kazanowski Julian, Markowski Edward, Pietrzyk Antoni, Marek Czesław, Kapica Jan, Sobczak Stefan, Nowakowska Jadwiga, Nowakowska Zofia, Kwiatkowski Julian. Do prezydium GRN wybrano: Żabicki Aleksander- przewodniczący, Nowakowska Jadwiga- zastępca przew., Kwiatkowski Julian- członek prezydium, Marek Czesław- członek prezydium.

Gromada Idalin został zlikwidowana z końcem 1959 roku. Cały jej obszar został włączony do gromady Boiska. W 1960 roku wsi sołtysował Marek Józef. W 1964 sołtysiem zostaje Strzelecki Antoni, a w roku 1978 wsi przewodniczy Kowalski Zenon. W Gminnej Radzie Narodowej Józefowa zasiadają Marek Czesław i Marek Józef. W następnej kadencji w Gminnej Radzie wieś Idalin reprezentują Czopek Adolf i Uzarek Marianna, których w 1984 roku zastępują Dorc Bogdan i Mytyk Ryszard.

W roku 1990 w wyniku pierwszych wolnych wyborów do Rady Gminy Józefów wchodzi Wróbel Genowefa, a sołtysuje Mytyk Ryszard. W następnej kadencji w Radzie Gminy, wieś Idalin reprezentuje Uzarek Mieczysław, a sołtysiem zostaje Kowalski Zenon. W latach 1998-2002 radnym zostaje Sokołowski Jerzy a sołtysiem Kapica Marek, który pełni tę funkcję do roku 2010. W kadencji 2010-2014 wieś reprezentuje Woźniak Marek, który pozostaje na tym stanowisku do chwili obecnej.

PIELGRZYMKA

Według miejscowych legend na tych terenach przed założeniem wsi mieszkał pielgrzym, który chodził boso na pielgrzymki do Częstochowy. Fakt ten nie został potwierdzony w źródłach historycznych.

Tereny dzisiejszej wsi w pierwszej połowie XIX w. należały do dóbr Mazanów. Jak wskazuje „Topograficzna Mapa Królestwa Polskiego” z 1839 r. były to tereny porośnięte lasem. Zapewne w 1853 r. zostali sprowadzeni do dóbr koloniści. Tę datę założenia kolonii podaje W. Śladkowski. Jednakże w źródłach brak dokładnej daty ich przybycia. Pewną datą jest fakt zwarcia umowy pomiędzy kolonistami a właścicielami dóbr Mazanów. W 1854 r. Franciszek Żarski podpisuje z pięcioma kolonistami: Michałem Huffem, Danielem Janke, Karolem Janke, Krzysztofem Heinem i Johnem Schendlerem umowę o wieczystą dzierżawę 150 morgów miary chełmińskiej./ morg chełmiński+ 5984,933 m². Ponieważ umowę podpisywano zwykle po zajęciu przez kolonistów wyznaczonych gruntów, stąd też data 1853 podana przez W. Śladkowskiego wydaje się prawdopodobna.

Trzej wymienieni koloniści: Michał Huff, Daniel Janke i Karol Janke w 1852 r. podpisywali z Franciszkiem Żarskim umowę dzierżawy 330 morgów /tereny wsi Miłoszówka/. Trudno ustalić dokładnie, z jakich terenów przybyli koloniści. Fakt, że jeden z podpisujących umowę o dzierżawę wieczystą Michał Huff pochodził z Krężnicy Okrągłej koło Bełżyc może sugerować, że koloniści przesiedlili się bądź z Kolonii w Krężnicy Okrągłej lub z innych kolonii ówczesnego województwa lubelskiego.

Wg umowy z 1854r. koloniści zapłacili Franciszkowi Żarskiemu 1000 złotych polskich tj. równowartość 150 srebrnych rubli. Po sześciu latach wolnizny wszyscy koloniści mieli wpłacać corocznie po 3 złote i 10 groszy z jednego morga w dwóch ratach na św. Wojciecha i św. Marcina. Właściciel dóbr zobowiązany był do przekazania dodatkowej ziemi na drogi i pastwiska. Każdy kolonista „na gospodarstwie osiadły” miał prawo wywożenia w lecie co tydzień furi „zleżaniny” czyli wywrotów, gałęzi i pniaków”. W zimie każdy kolonista mógł ścinać oznaczone przez leśniczego drzewa i wywieźć 20 fur. Kolonistom przysługiwała „wolność pasania po lasach” jeżeli było zgodne to z gospodarką dworską w lesie. Właściciel dóbr zobowiązany był do przeznaczenia dodatkowej ilości drewna na reperacje ogrodzeń i „statków gospodarskich”. Kolonista mógł swoje gospodarstwo sprzedać innej osobie, pod warunkiem opłaty na rzecz właściciela dóbr „dziesiątego grosza od szacunku”.

Na mocy aktu uwłaszczenia z 1864 r. dzierżawione ziemie zostają wyłączone z dóbr Mazanów i przechodzą na własność kolonistów. Wg tabeli likwidacyjnych sporządzonych w 1866 r. na własność włościan Pielgrzymki przechodzi 144 morgów, 248 prętów „gruntów używalnych”, 12 morgów 144 prętów nieużytków tj. razem 157 morgów 92 pręty. / morga ok. 5985 m², pręt ok. 200 m²/. Ilość ziemi otrzymanej przez kolonistów w wyniku aktu uwłaszczenia jest zbliżona do ilości ziemi przejętej w dzierżawę w 1854 r.

Ziemię na własność otrzymało 9 kolonistów. Status majątkowy kolonistów był zróżnicowany. Czterech z nich otrzymało ok. 22 morgi, trzech ok. 14 morgi i dwóch ok. 7 morgi.

Wykaz właścicieli i przynależnych im gruntów na podstawie tabeli likwidacyjnych:

1. Michał Nowiński	21 morgi 286 prętów
2. Daniel Janke	22 morgi 4 pręty
3. Martin Appeld	22 morgi 7 pręty
4. Karol Janke	14 morgi 78 prętów
5. Gotfryd Mysar	21 morgi 242 prętów
6. Gotlib Appeld	14 morgi 62 prętów
7. Gotlib Nowicki	7 morgi 56 prętów
8. Kristian Gejn	14 morgi 195 prętów
9. Iwan Szendler	6 morgi 218 prętów

Ten podział gruntów zachował się w zasadzie do dni dzisiejszych / później poprzez podziały rodzinne działki dzielone wzdłuż na mniejsze/. Wieś przypominała rzędówkę. Grunt każdego kolonisty ciągnął się po obu stronach drogi w idealnie gładkie i leżące oddzielnie dzielono pomiędzy wszystkich kolonistów. Wieś miała także prawo do serwitutów tj. 85 morgów lasów i 30 morgów nieużytków należących do dóbr Mazanów.

W 1877 r. mieszkało w Pielgrzymce 94 osób, w tym 45 mężczyzn i 49 kobiet. We wsi było 11 chałup drewnianych krytych słomą. Wg relacji najstarszych mieszkańców były to chałupy wieńcowe i nie wyróżniały się spośród okolicznej zabudowy. Ostatnie budynki po kolonistach rozebrano w okresie międzywojennym.

Mieszkańcy wsi jak na to wskazują źródła, byli wyznania ewangelicko-augsburskiego i należeli do parafii lubelskiej, wchodzącej w skład super intendentury warszawskiej. Zapewne korzystali z domu modlitwy w sąsiedniej kolonii Miłoszówce odległej o 1 km. Tam też był cmentarz grzebalny. Kantor w Miłoszówce był także nauczycielem. Nauka odbywała się w domu modlitwy. Wg relacji informatorów koloniści byli dobrymi gospodarzami. We wsi nie było studni. Wodę przywożono ze źródeł / ok. 500 m na pd. od wsi, tzw. „Stok”/.

Od lat siedemdziesiątych XIX w. koloniści sprzedają gospodarstwa i wyjeżdżają na Chełmszczyznę i Wołyń. Jako jeden z pierwszych wyjeżdża Martin Appeld w 1874 r.

W pierwszych latach XX w. w Pielgrzymce było 16 chałup i mieszkało 136 osób. W tej liczbie było 80 osób wyznania katolickiego i 56 ewangelicko-augsburskiego. Koloniści opuścili całkowicie wieś przed I wojną światową. Swoje gospodarstwa

darstwa sprzedawali koloniści chłopom przyjeżdżającym tu z Galicji – z pobliskich gmin Tarnobrzeg, Nisko, Kolbuszowa. Zamieszkiwali w chałupach po kolonistach. Niektórzy budowali nowe chałupy konstrukcji wieńcowej kryte dachami dwu lub cztero-spadowymi. Wg spisu z 1921 r. w Pielgrzymce było 15 chałup i 84 –ech mieszkańców, w tym 41 mężczyzn i 43 kobiet. Jedna osoba była wyznania prawosławnego, pozostali to rzymsko-katolicy. W okresie międzywojennym mieszkańcy zbudowali na końcu wsi drewniany krzyż.

Podczas drugiej wojny światowej działały w okolicy oddziały AK i AL. 2 lipca 1944 r. oddziały AK dowodzone przez Kwiecińskiego („Kiel”) i Franczaka („Argil”) stoczyły walkę w sąsiedniej wsi – Stefanówce z oddziałami AL dowodzonymi przez B. Kowalskiego („Cień”). Wieś została spalona przez wycofujące się wojska niemieckie.

Ważniejsze wydarzenia:

1965 - elektryfikacja wsi

1970- założenie wodociągu

1980- budowa szosy

Podstawowym źródłem utrzymania dla wszystkich mieszkańców są gospodarstwa rolne. Pielgrzymka wchodziła w skład gminy Józefów, a później gminy Rybitwy od 1867 roku. Pierwszym sołtysiem wg zachowanych dokumentów od 1944 roku był Stanisław Szwed. Funkcję tę pełnił do roku 1954. Od 1954 roku Pielgrzymka przynależy do gromady Prawno, a potem Mazanów. Stanowisko sołtysa w latach 1954- 67 pełnił Stachula Jan, zasiadał również w Gminnej Radzie Narodowej gromady Mazanów. W roku 1973 powstaje gmina Józefów w skład której m.in. wchodzi Pielgrzymka. Jej sołtysiem nadal jest Stachula Jan, który urzęduje na tym stanowisku do roku 1998. Pielgrzymkę w Gminnej Radzie Narodowej w Józefowie reprezentuje Szymański Waldemar, a w kadencji 1988-1990 Kołodziej Tadeusz. W kadencji 1990-2002, aż do roku 2010 wsi Pielgrzymce sołtysuje Kołodziej Dariusz. Od roku 2010 do chwili obecnej stanowisko to piastuje Kołodziej Mirosław. Powierzchnia wsi Pielgrzymka to 157,49 ha a według danych z roku 2017 zamieszkuje ją 38 osób w tym 21 kobiet i 17 mężczyzn.

GALERIA SUKCESÓW

To już koniec wakacji. Czas zasłużonego wypoczynku szczególnie dla tych uczniów, którzy osiągnęli najwyższe wyniki nauczania w roku szkolnym 2017/2018. Gratulujemy i życzymy sukcesów w nowym roku szkolnym.

Szkoła Podstawowa w Starych Boiskach

Aleksandra Drozd kl. VI – 5,36

Marta Boczek kl. IV- 5,35

Tomasz Kancik kl. V- 5,27 v

Szkoła Podstawowa

im. Powstańców Styczniowych w Chruślinie

Filip Solis Kl. IV- 5,45

Martyna Duda kl. V-5,0

Julia Kilian VI- 5,09

Szkoła Podstawowa

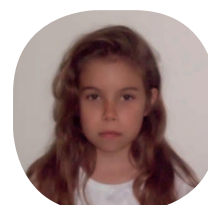
w Chruślankach Józefowskich

Zuzanna Prokopiak kl. V - śr. 5,36

Sylwia Ciempiel kl. IV - śr. 5,36

Natalia Śliwka kl. IV - śr. 5,27

Anna Kamela kl. V - śr. 5,27

Amanda Knieja kl. IV 0- śr. 5,18
 Michał Dąbek kl. V - śr. 5,18

Szkoła Podstawowa im. Adama Mickiewicza w Józefowie nad Wisłą

Kucharczyk Klaudia- VI a- 5,55
 Kosmowska Karolina- VI a- 5,36
 Pietras Aleksandra-VI a- 5,36
 Góras Alicja -VIa - 5,27
 Hemperek Julia- Va- 5,27

Samorządowe Gimnazjum Publiczne im. Jana Pawła II w Józefowie nad Wisłą:

Koziarska Agata- III B- 5,07
 Gałkowska Kinga- II B- 5,07
 Pawełczak Wiktoria- II B- 5,07

Majerska Anna- II C- 5,07
 Kręcisz Patrycja- III B- 4,93
 Siudem Bartłomiej- III A-4,80

Klasa I a

Klasa I b

Klasa II

Klasa III a

Klasa III b

Klasa III c

Klasa IV a

Klasa IV b

Klasa IV c

Klasa V a

Klasa V b

Klasa VI a

Klasa VI b

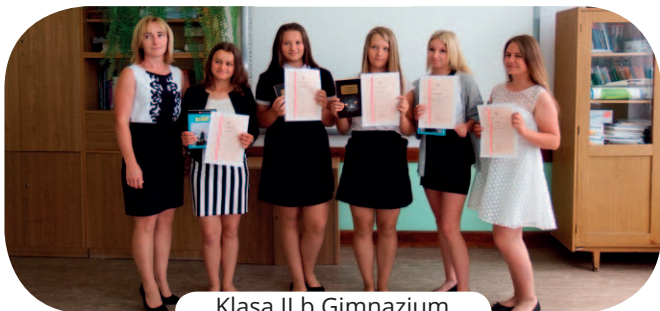
Klasa VII a

Klasa VII b

Klasa II a Gimnazjum

Klasa II b Gimnazjum

Klasa II c Gimnazjum

Klasa III a Gimnazjum

Klasa III b Gimnazjum

KLUB SPORTOWY KS WISŁA - TO JUŻ 60. LAT.

Futbol to ostatni święty rytuał naszych czasów.

George Orwell

W *football* (czyli dzisiejszą odmianę piłki nożnej) na ziemiach polskich (wówczas jeszcze pod zaborami) zaczęto prawdopodobnie grywać już w połowie lat 80. XIX wieku. Po dziś dzień rodzimi historycy zastanawiają się, w którym mieście lub regionie mogli pojawić się pionierzy. Być może w Krakowie, bądź we Lwowie – gdyż w Galicji Polacy posiadali przecież względnie największą autonomię ze wszystkich zaborów. A może w Szczecinie lub Gdańsku – do których drogą morską docierało od zawsze mnóstwo obcokrajowców lub w Łodzi – gdzie pracowało podówczas wielu Anglików, tworzących tzw. „polski Manchester”. Niewykluczone, że palmę

pierwszeństwa dzielić mogą mieszkańcy Śląska – tam wpływy niemieckie powodowały szybki rozwój sportu w ogóle.

Jednak z całą pewnością pierwszy, w pełni potwierdzony, przypadek pojawienia się futbolówki w Polsce miał miejsce w roku 1889, gdy po pobycie w Niemczech Henryk Jordan przywiózł ją do Krakowa. Jego oficjalna inauguracja nastąpiła 12 marca 1889 i wkrótce z możliwości czynnego spędzania wolnego czasu regularnie korzystało około 32 tysięcy ludzi, głównie dzieci i młodzieży. Od 1890 kolejne roczniki szkolnych drużyn piłkarskich uprawiały w nim tę dyscyplinę, rozgrywając między sobą spotkania oraz turnieje.

Pierwsze próby organizowania życia piłkarskiego na ziemiach polskich w bardziej zwięzłych strukturach miały miejsce jeszcze pod koniec XIX wieku. Naturalnym zapleczem stały się poszczególne towarzystwa sokole, a z czasem również

Decyzja Rady Koła Sportowego

Rada LZS w _____
na zebraniu w dniu 19 III 57 postanowiła przyjąć kol. _____
nazwisko i imię _____ do Koła Sportowego.

Sekretarz _____
(podpis) _____

Przewodniczący _____
(podpis) _____

Pokwitowanie odbioru legitymacji 10 III 62.
Legitymację członkowską Nr 1056401 otrzymałem w dniu 20 III 1957
256565

UWAGI RADY KOŁA SPORTOWEGO
o pracy i postępowaniu członka

Skreślony z listy członków koła sportowego dnia _____ 195____ r.
z przyczyn _____

SEKRETARZ _____ PRZEWODNICZĄCY _____
(podpis) (podpis)

„...Powszechnie wychowanie fizyczne i masowy sport w Polsce Ludowej to pomyślenie sił budowniczych Państwa Socjalistycznej, jeden ze środków wychowania w duchu międzynarodowej solidarności sił z postępu, to jeden ze środków walki o trwały i demokratyczny pokój...”
(z Uchwały Biura Politycznego KC PZPR)

ZRZESZENIE LUDOWE ZESPOŁY SPORTOWE

Nazwa i adres koła sportowego L.S. Wisła

Deklaracja członkowska

- Nazwisko i imię Antoni Józef
- Data i miejsce urodzenia 28.03.1938 Łódź
- Zawód wyuczony kar. nauk. wykonywany kar. nauk.
- Wykształcenie 10 lat
- Przynależność do organizacji społ. pol. _____
- Zadeklarowana praca w sekcji sportowej _____
- Czy należał do innego zrzeszenia sportowego (nazwa zrzeszenia i adres koła sportowego) _____
- Dotychczasowy przebieg nauki i pracy z uwzględnieniem pracy w dziedzinie kultury fizycznej i sportu: _____

Od	do	Nazwa, gromady, PGR, POM lub spółd. prod. wzgl. szkoły	Miejscowość	w jakim charakterze

9. Nazwa i adres zakładu pracy O.T.H. Leśki

10. Miejsce zamieszkania Łódź ul. Stuga 1/1

Stwierdzam, że znany mi jest Statut Zrzeszenia oraz Regulamin Koła Sportowego i zobowiązuje się do sumiennego wypełniania obowiązków nałożonych na mnie. Jako członek koła sportowego będę systematycznie pracował nad podniesieniem własnej sprawności fizycznej, by stać się sprawnym do pracy i obrony Ludowej Ojczyzny. Jednocześnie zobowiązuje się do szanowania powierzonego mi sprzętu sportowego.

Józef dnia 10. III 1957 r. Możejko
(podpis składającego deklarację)

Stwierdza się zgodność daty urodzenia zgłoszonego zawodnika na podstawie dowodu osobistego: własnego – ojca _____

Seria JB Nr 4545948

Zawodnik zameldowany na pobyt stały w _____
_____ od dnia urodzenia _____
(Za zgodność powyższego całkowitą odpowiedzialność ponosi Klub)

_____ dnia 15.07.1983 _____
(podpis i pieczęć sekretarza klubu)

*) niepotrzebne skreślić.

Stwierdzam zdolność do gry w piłkę nożną Józef dn. 5.04.1978 r.

Lekarz _____
pieczęć i podpis

Przedłużenie: _____

D. Z. 817/85 - A-61 (94) - 20.000 - E

placówki pedagogiczne (szkoły realne, gimnazja, uczelnie wyższe), w których pracę dydaktyczną podejmowali młodzi ludzie coraz bardziej ogarniani futbolową pasją.

Na przełomie 1925 i 1926 przeprowadzono premierową edycję rozgrywek o Puchar Polski (w 1925 grano na szczeblu poszczególnych okręgów, zaś w 1926 na szczeblu centralnym). Pierwszym triumfatorom została Wisła Kraków po zwycięstwie 2:1 nad Spartą Lwów. Kolejną edycję Pucharu Polski przeprowadzono dopiero w 1951, a jego triumfatorowi (Ruch Chorzów) został przyznany tytuł mistrza kraju. Obecnie w Polsce działa ok. 5700 klubów piłkarskich, grających na dziesięciu poziomach ligowych – od Ekstraklasy po Klasę C.

Historia piłki nożnej w Józefowie nad Wisłą sięga roku 1956/1957 powstał wówczas Ludowy Zespół Sportowy przy Państwowym Gospodarstwie Rolnym. Pierwszymi działaczami i założycielami byli: Maciejewski Tadeusz, Chorab Zenon, Twarowski Andrzej, Gruszczyński Karol. Oprócz nich trzon zespołu stanowili: Sawiarski Józef, Majewski Stanisław, Teresiński Ireneusz, Tokarski Ryszard, Bochenek Stefan, Gajec Zbigniew, Gargas Jan, Jodłowski Zbigniew, Pakuła Julian, Checiak Kazimierz. Pierwsze treningi, mecze towarzyskie oraz rozgrywki ligowe rozgrywane były na tzw. „rybickich błoniach”. Już wówczas wywoływały wiele emocji i zainteresowanie piłką nożną. Później rozgrywki przeniosły się na boisku na placu między przetwórną a pałacem dzięki życzliwości dyrekcji PGR-u. Szybko drużyna wzbogaciła się o nowych piłkarzy i od roku 1958 funkcjonuje jako LZS Józefów. Na przestrzeni lat drużyna rozrastała się. W 1967 roku Ludowy Zespół Sportowy przystąpił do rozgrywek piłkarskich w klasie „C”.

Ówczesni piłkarze walczyli nie tylko o mistrzostwo w klasie „C”, ale także o nowe boisko sportowe, które jest obecnie. W tamtych czasach rósł na tym miejscu sad śliwowy oraz brzoskwinie. Po wymarznieniu sadu zamysłem władzy było wybudowanie na nim hydroforni. Dzięki dyrektorowi Panu Janowi Śliwie, który udostępnił część sadu pod budowę hydroforni w innym miejscu oraz Ludowemu Zrzeszeniu Kultury Fizycznej Powiatu Opola Lubelskiego i Wojewódzkiej Radzie LZS-u powstało obecne boisko. Na nowym boisku drużynę piłkarską poprowadził trener Tadeusz Maciejewski. W skład drużyny wchodził m.in.: Przemysław Kwiecień, Stefan Bochenek, Józef Sawiarski, Wiesław Latos, Zbigniew Gajec, Henryk Teresiński, Kazimierz Checiak, Wojciech Koziół, Eugeniusz Stola. Gospodarzem Klubu był Michał Gajec a jego zastępcą Czesław Teresiński. Po dwóch sezonach drużyna awansowała do klasy „B”.

Rozgrywając wiele zwycięskich meczów nowe pokolenie piłkarskie wspomagane przez inicjatorów sekcji piłki nożnej wywalczyło awans do klasy „A” wygrywając na własnym boisku z drużyną z Popkovic 2-1. Do tego sukcesu przyczynili się m.in.: Andrzej Zarębski, Edward Szymański, Leszek Szymanek, Marek Teresiński, Marek Maciejewski, Stanisław Gajec, Piotr Gajec, Marek Szymanek, Krzysztof Giezek, Roman Pijanowski, Eugeniusz Gajec, Jan Zając, Stanisław Solpa. Wysokie umiejętności piłkarskie pozwoliły na rozwinięcie kariery sportowej w klubach: Stal Mielec – I liga- Eugeniusza Gajca; Stal Poniatowa III Liga a później Avia Świdnik II liga- Marka Maciejewskiego; Stal Kraśnik III liga – Marka Teresińskiego. Swoje zamiłowanie do piłki nożnej przekazali młodszemu pokoleniu. Powstała drużyna Juniorów przy klasie „A”.

Skład drużyny ulegał ciągłym zmianom. W jego barwach grali: Marek Kotulski, Jerzy Kotulski, Artur Nowak, Jacek Dudek, Robert Saczuk, Jerzy Kwiecień, Jacek Kwiecień, Adam Nowak, Jarosław Kowalczyk, Tadeusz Sidoruk, Grzegorz Bartoś, którzy w latach 1989/90 pod wodzą Pana Przemysława Kwietnia oraz Pana Henryka Nowaka i trenera Pana Franciszka Kota wywalczyli awans do Klasy Lubelskiej Wojewódzkiej. W w/w okresie drużyna brała udział w rozgrywkach o Puchar Polski gdzie największym sukcesem było dotarcie do piątej rundy pokonując w czwartej rundzie Motor Lublin 5-1 a w piątej ulegli Wiśle Puławy 4-2. Brak pomocy ze strony władz samorządowych, szczególnie finansowych spowodował spadek drużyny do klasy „B”.

W latach 2002/2003, klub przejmuje Piotr Chyła oraz Artur Nowak, który jako były wychowanek klubu zostaje trenerem juniorów. Prowadząc drużynę juniorów po dwóch latach swojej pracy trenerskiej zdobywa wraz ze swoimi podopiecznymi cztery razy z rzędu Mistrzostwo Juniorów przy klasie „B” w sezonie 2005/6, 2007/8, 2008/9, 2009/10. Wówczas grali: Michał Badosz, Ireneusz Kojtych, Marek Siudem, Kamil Nowak, Grzegorz Różalski, Rafał Niezgoda, Mateusz Pałka, Piotr Chmiel, Konrad Świechowski, Kuba Stępniewski, Mateusz Stola, Karol Chyła, Sebastian Barwiak, Karol Zyska, Marcin Wikira, Łukasz Smagiel. Drużyna Juniorów w sezonie 2009/10 uzyskała awans do Lubelskiej Ligi Juniorów Starszych.

Podczas pracy z młodzieżą w tym okresie wyróżniającymi zawodnikami byli: Michał Badosz, którego pozyskał Klub Sportowy Stal Kraśnik a następnie Wisła Puławy; Adam Nowak swoją dalszą karierę piłkarską rozwijał w Wiśle Puławy III- liga, GKS Bełchatów II-liga a obecnie w Avii Świdnik.

W roku 2010 powstało Stowarzyszenie Klub Sportowy KS

Wisła. Pierwszym prezesem został Artur Nowak. Klub posiadał dwie drużyny: seniorów rozgrywających mecze o mistrzostwo klasy B, trenerem był Łukasz Smagiel oraz drużynę Juniorów walczących o mistrzostwo Lubelskiej Ligi Juniorów Starszych z trenerem Arturem Nowakiem.

W roku 2009 przy wsparciu środków z Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich rozpoczęto modernizację boiska. Remont trwał rok. Stadion ma płytę z nawierzchnią trawiastą. Są trybuny dla 350 widzów. Całość jest ogrodzona i oświetlona. Do dyspozycji zawodników i sędziów wybudowany został budynek w którym znajdują się szatnie i magazyn na sprzęt sportowy. Robotami objęty był również teren wokół, gdzie powstały nowe chodniki i parking. Całość kosztowała 1,2 mln zł. Oficjalne otwarcie nowego boiska miało miejsce 15 sierpnia 2012 roku.

W latach 2015/16 prezesem oraz trenerem drużyny seniorów został Michał Badosz. Drużyna pod jego wodzą wywalczyła w sezonie 2016/17 awans do klasy A.

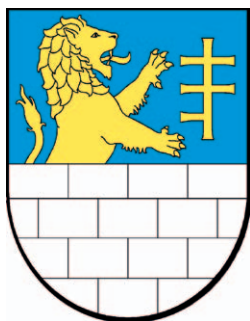
Obecnie stanowisko prezesa Stowarzyszenia Klubu KS Wisła piastuje Artur Mróz, a trenerem drużyny jest Kamil Furdal. Tabela poniżej przedstawia wyniki po rundzie wiosennej 2017/2018.

Obecnie skład KS Wisła: Kamil Furdal, Paweł Sak, Marcin Wikira, Mateusz Bąk, Mateusz Majka, Mateusz Sak, Krystian Plis, Karol Zyska, Adrian Wdowiak, Miłosz Kotulski, Hubert Kręcis, Kacper Moleśtak, Patryk Grzywa, Krystian Kuś, Rafał Pęczkowski, Tomasz Zagóra, Krzysztof Rakowski, Michał Błaszczykowski, Bartek Ciężczyk, Adrian Baran, Norbert Jastrzębski, Piotr Jakóbowski.

Dziękujemy wszystkim, którzy przyczynili się do tak wspaniałych wyników naszych drużyn na przestrzeni tych lat. Dziękujemy za to, że przez sześćdziesiąt lat miłość do piłki nożnej nie zanikła. Z góry przepraszamy, jeżeli został ktoś z piłkarzy grających w barwach józefowskich z pominięty, ale tyle udało nam się odtworzyć z dziejów klubu. Obecny piłkarzom życzymy sukcesów i jak mawiał Kazimierz Górski: **"Chodzi o to, żeby strzelić jedną bramkę więcej od przeciwnika"**.

Szczególne podziękowania składam Panu Tadeuszowi Maciejewskiemu i Arturowi Nowakowi za udostępnienie informacji i zdjęć o historii klubu.

Lp	Drużyna	Mecze	Punkty	Zw	Rm	Po	Bramki
1	Unia Wilkołaz	26	61	20	1	5	81:29
2	LKS Stróża	26	60	19	3	4	69:31
3	Stok Zakrzówek	26	50	16	2	8	62:39
4	Iskra Krzemień	26	49	15	4	7	64:46
5	Płomień Trzydnik Duży	26	46	13	7	6	67:45
6	Poniatowa Wieś	26	40	12	4	10	66:59
7	Wisła Józefów	26	39	12	3	11	65:53
8	Potok Wielki	26	34	9	7	10	61:51
9	Tęcza Kraśnik	26	34	10	4	12	40:48
10	Perła Borzechów	26	34	11	1	14	54:63
11	Sygnal Chodel	26	23	7	2	17	53:68
12	Ruch Popkowiec-Zadworze	26	15	3	6	17	46:86
13	GUKS Modliborzyce	26	14	4	2	20	32:116
14	Stal II Kraśnik	26	22	6	4	16	34:60

Z okazji Jubileuszu 60-lecia KLUBU SPORTOWEGO WISŁA

Składamy serdeczne gratulacje i podziękowania
za dotychczasową działalność, upowszechnianie
i promowanie piłki nożnej w naszym regionie.

Przekazujemy także życzenia dalszych sukcesów w szkoleniu
i wychowywaniu kolejnych pokoleń młodych piłkarzy.

Przewodniczący Rady Miejskiej
Adam Rędzia

Burmistrz
Grzegorz Kapica

ZACHWYCENI PRZEŁOMEM WISŁY!

Z ciekawą inicjatywą wystąpiło ostatnio, współpracując z władzami Józefowa nad Wisłą - Towarzystwo Przyjaciół Ziemi Ostrowieckiej w Ostrowcu Świętokrzyskim.

9 czerwca 40- osobowa grupa działaczy tego Towarzystwa odbyła rekonesans historyczno- krajoznawczy na nadwiślańskiej trasie Annapol- Józefów nad Wisłą.

Atrakcyjne widoki przełomu Wisły w Wałowicach połączono z retrospekcją historyczną ruin pałacu Hemplów w Wałowicach Kolonii.

To w Wałowicach 12 października 1620 zmarł, przybyły z gością Książę Janusz Ostrogski, Kasztelan Krakowski, Wojewoda Wołyński, właściciel miasta Ostrowca, jeden z najbogatszych magnatów Rzeczypospolitej.

Książę Janusz Ostrogski bohatersko zapisał się w historii Polski. W 1577 roku dowodził obroną Dubna przed wojskami tatarskimi. W 1579 roku brał udział w kampanii inflanckiej. W 1593 r. za zasługi został mianowany Kasztelanem Krakowskim. 2 lutego tegoż roku, wspólnie z Aleksandrem Wiśniewieckim pokonał w Bitwie pod Piątkiem zbuntowanych kozaków, którymi dowodził Krzysztof Kosiński. W Bitwie pod Guzowem w 1607 roku walczył po stronie wiernych Królowi Zygmuntovi III przeciw rokoszanom Zebrzydowskiego. Jako pierwszy przedstawiciel rodu Ostrogskich przeszedł na katolicyzm. Był protektorem Jezuitów, których w 1612 roku sprowadził na Wołyń. Hojnie uposażał świątynie katolickie.

Uczestnicy rekonesansu po zwiedzeniu miasta Józefowa nad Wisłą i historycznych kościołów w Rybitwach i Józefowie oraz zespołu pałacowo- parkowego z XIX w. rodziny Rostworowskich, gdzie mieści się obecnie Urząd Miasta, udali się do Gminnego Centrum Kultury na sesję naukową o tematyce:

1. Dziedzictwo kulturowe miasta Józefowa nad Wisłą i perspektywy jego rozwoju.

2. Książę Janusz Ostrogski i jego związki z regionem.

W roli prelegentów wystąpili Przewodniczący Rady Miasta Adam Rędzia oraz Przewodniczący Towarzystwa Przyjaciół Ziemi Ostrowieckiej Zbigniew Pękala. Udział w sesji brali również Burmistrz Grzegorz Kapica i Radny Powiatowy Mieczysław Teresiński.

W planach Towarzystwa jest upamiętnienie monumentem miejsca śmierci księcia Ostrogskiego w Wałowicach Kolonii.

Warto wspomnieć, że ostatnim właścicielem 800 hektarowego majątku w Wałowicach, był Zdzisław Hempel bohater II wojny światowej. Jako dowódca czołgu zginął w zwycięskiej potyczce z Niemcami 4 września w Kasinie Wielkiej koło Myślenic.

Z historią i losami rodziny Hemplów zapoznamy Państwa w kolejnych wydaniach naszej gazety.

Tekst: Mirosław Stojek
Zdjęcia: Ryszard Partyka

„HAPPY DANCE”

Gminne Centrum Kultury w Józefowie nad Wisłą wyszło naprzeciw oczekiwaniom dzieci i rodziców organizując zajęcia taneczne dla dzieci. Tancerze Grupy „Happy Dance” rozpoczęli swoją przygodę z tańcem pół roku temu w Świetlicy Wiejskiej w Prawnie. Z dużym zaangażowaniem i zainteresowaniem poznawali pierwsze kroki tańców towarzyskich tj. cha-cha, samba, jive, walc angielski oraz walc wiedeński. Mimo, iż niektóre kroki sprawiały im trudność, nie poddawali się. Pracowali bardzo ciężko na swój sukces.

W kwietniu część tancerzy wzięła udział w Turnieju Tańca Towarzyskiego w Kraśniku, gdzie zdobyli swoje pierwsze miejsca na podium oraz puchary. Było to dla każdego z nich niesamowite przeżycie. Tym bardziej, że był to pierwszy występ przed publicznością i sędziami. Po Turnieju nadszedł czas na przygotowanie specjalnego pokazu na Wojewódzkim Święcie Sadów w Józefowie nad Wisłą. Grupa Happy Dance zaprezentowała składankę tańców standardowych i latynoamerykańskich. Stres związany z debiutem tancerzy, na tak dużej imprezie zmotywował ich do pokazanie się z jak najlepszej strony. Za co gromkimi brawami podziękowała józefowska publiczność.

25 czerwca w Świetlicy Wiejskiej w Prawnie, odbyło się oficjalne zakończenie sezonu tanecznego, gdzie cała Grupa zaprezentowała się dla swoich najbliższych. W ramach podziękowań za swoje starania włożone w treningi, wszyscy tancerze zostali uhonorowani pamiątkowymi dyplomami wzorowego tancerza oraz medalami. Radość przeplatała się ze smutkiem związanym z przerwą wakacyjną od systematycznych zajęć tanecznych. Mimo to tancerze zapowiedzieli

iż od września wracają się dalszej nauki tańca towarzyskiego, nowych kroków i nowych choreografii.

Skład Grupy Happy Dance :

1. Lena Kapica
2. Amelia Kapica
3. Danuta Uzar
4. Natalia Uzar
5. Magdalena Janeczko
6. Jakub Janeczko
7. Kacper Komorowski
8. Wiktoria Firlej
9. Aleksandra Firlej
10. Dominika Firlej
11. Julia Jodłowska
12. Klaudia Mokszyńska
13. Angelika Gałkowska
14. Nicola Stępień
15. Nikola Gil
16. Nikola Giza
17. Natalia Giza
18. Michał Węgrzyn
19. Weronika Furmanek
20. Zuzanna Zaroda

Trenerem Grupy Happy Dance jest Magdalena Gołębiowska

GAŁA AGROLIGA 2017 W PAŁACU PREZYDENCKIM

14 czerwca 2018 roku w Ogrodach Pałacu Prezydenckiego odbyła się uroczysta Gala podsumowująca kolejną edycję konkursu AgroLiga. Konkurs ten organizowany od ponad 20 lat wyłania i promuje: innowacyjność, dobre praktyki, jakość produktu, technologię produkcji i jej organizację, ochronę środowiska, wielkość produkcji i usług, mechanizację prac oraz m.in. efektywność wykorzystania funduszy UE wśród najlepszych polskich rolników oraz najlepszych firm z branży rolno-spożywczej.

Podczas Gali Prezydent Polski – Pan Andrzej Duda wręczył puchary i dyplomy dla najlepszych rolników i firm wyróżnionych w tegorocznej edycji AgroLigi.

W trakcie wydarzenia nasza Młodzieżowa Orkiestra Dęta pod batutą Antona Szaszkowa zapewniała oprawę muzyczną, która wraz z Burmistrzem Grzegorzem Kapicą i Agnieszką Drozd-Bownik – prezesem Stowarzyszenia „Wałowianki” reprezentowali Gminę Józefów nad Wisłą. W trakcie trwania gali delegacja z Gminy Józefów nad Wisłą wręczyła Parze Prezydenckiej RP kosz w kształcie jabłka, którego autorami byli członkowie Stowarzyszenia „Wałowianki”.

Po zakończonej uroczystości uczestnicy oraz zgromadzeni goście mieli okazję zwiedzić Pałac Prezydencki oraz spróbować wyśmienitych produktów ze stoisk promocyjno-degustacyjnych, na których laureaci prezentowali swoje wyroby.

FORMACJA MAŁY JÓZEFÓW

Dnia 2.06.2018 w Lubartowie odbyły się XXVII Konfrontacje Taneczne o Puchar Burmistrza Miasta Lubartów. Na deskach amfiteatru wystąpiło 23 zespoły z całego województwa lubelskiego reprezentujące różne style taneczne.

Zespół Mały Józefów również się zaprezentował z wiązaną tańców podla-

skich. Startował on w kategorii wiekowej 7-14 lat.

Zespół Mały Józefów działa przy Gminnym Centrum Kultury w Józefowie nad Wisłą. Próby odbywają się w Szkole Podstawowej w Starych Boiskach. Jest to młoda, prężnie rozwijająca się formacja zrzeszająca w swoich szeregach uczniów z gminy Józefów

nad Wisłą. Na dzień dzisiejszy w grupie tanecznej są dzieci w wieku od 8 do 13 lat. Zapraszamy wszystkie dzieci chcące rozpocząć swoją przygodę z tańcem. W zespole promowana jest szeroko pojęta kultura i tradycja ludowa. Opiekunem grupy jest pani Aleksandra Chromińska.

FORMACJA „LOVE DANCE”

Formacja „LOVE DANCE” działa przy Gminnym Centrum Kultury w Józefowie nad Wisłą. Powstała w lutym 2018 roku. Tworzą ją dzieci w wieku 9-10 lat. Trenują i prezentują Tańce Latinoamerykańskie i Tańce Standardowe. Instruktor jest Grzegorz Mączka. Na swoim koncie mają już wiele występów i Turniejów między innymi: I Konfrontacje taneczne w Radzynie Podlaskim, Turniej Tańca

w Lipsku gdzie w swojej kategorii zajęli 2 miejsce, występ w Filharmonii Lubelskiej gdzie zatańczyli Walca Wiedeńskiego z filmu „Noce i dnie”. Stroje dla formacji ufundował Burmistrz Miasta Grzegorz Kapica. Po wakacjach rusza nabór chętnych dzieci do formacji „LOVE DANCE”. Instruktor: Grzegorz Mączka

KAPELA „JÓZEFOWIACY”

Kapela „Józefowiacy” powstała w 2010 roku, założycielem jest obecny kierownik Kazimierz Jodłowski. Kapela specjalizuje się uprawianiem muzyki ludowej. Ma szeroki repertuar: przyśpiewki ludowe, pieśni patriotyczne, obrzędowe i religijne. Kapela zrzesza autentycznych muzyków ludowych dla których folklor jest życiową pasją. Kulturuje rodzinny folklor muzyczny. Dzięki ich działalności od za-

pomnienia ocaleją piękne, stare melodie ludowe, przekazywane z pokolenia na pokolenie. Kapela prezentuje się na festynach, uroczystościach gminnych i wojewódzkich. Zdobywa liczne nagrody i wyróżnienia. 26 lipca reprezentowała naszą gminę w miejscowości AUCE (Łotwa) podczas XXIII Międzynarodowego Festiwalu Orkiestr.

